

1716, 13

26

ALMÆ
UNIVERSITATIS ERFORDIENSIS
PRO-RECTOR
ET FACULT. JURIDICÆ
DECANUS,
JOANNES
PHILIPPUS
Streit/ J. U. D.

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
MOGUNTINI CONSILIARIUS
REGIMINIS.

L. B. S.

ERFORDIÆ,
TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII,
ACAD. TYPOGR.

ED
AS
IE

Inter testamentum & Codicillos
 varia ab interpretibus differē-
 tia recensentur, principalior &
 fundamentalis est, quod here-
 ditas codicillis nec dari, nec adi-
 mi, nec exheredatio scribi pos-
 sit. Quod adeò verum est, ut nec liberis suis. *L.*
scævola. 76. ff. ad SCrum Trebell. nec piæ causæ
 hereditas in Codicillis directò relinqui possit, ut
 evincitur ex §. *Codicillis autem. 2. Inst. de Codicill.*
L. quod per manus 10. ff. de jur. Codic. Carpz. part.
2. Decis. 152. n. 3. ne confundatur jus testamento-
 rum & Codicillorum. *dict. §. 2.* cum enim here-
 dis institutio & exheredatio sint fundamentum te-
 stamenti & substantia ejus, non potest ea Codicil-
 lis

lis attribui, alias conciderent in idem, quod fieri non potest. Rationem aliam assignat Papianus in d. L. 10. ne per Codicillos, qui ex testamento valerent, ipsum testamentum, quod vires per institutionem heredum recipit, confirmari videatur. Si enim liceret Codicillis heredem instituere, & hereditatem dare aut adimere, sequeretur testamentum infirmari, & revocari per Codicillos posse, atque ita per accessorium confirmari aut infirmari Principale, & illius majorem esse vim, quam hujus, quod esset absurdum. *Jul. Pac. in Isag. ff. de Jur. Codicill. num. 7.* duæ etiam res sibi invicem causæ eodem modo esse nequeunt. *Carpz. dict. Decis. 152. n. 5.* Quod dictum hereditatem adimi non posse, hoc adeo verum, ut neque conditio in Codicillis adjici possit heredi in testamento scripto, aut etiam legitimo, quoniam in defectum Conditionis, testator ei eam ademisse videretur. *L. Quidam in suo. 27. §. fin. ff. de condit. instit.* Neque ei directò substitui, cum substitutio sit secundi heredis institutio. *L. 6. ff. de Jur. Codicill. Perez. in Codic. de Codicill. n. 7.* Quod si tamen hereditas Codicillis directò relicta fuerit, flectitur directà Voluntas in fideicommissariam, qua-

si ab intestato succedens rogatus esset restituere hereditatem. *L. 3. in pr. ff. de Jur. Codicill.* Et hoc ut sustineatur Voluntas eo modo quo potest. *Zoëf. d. t. n. 7.* Rationem disparitatis inter directam & obliquam institutionem dat Manzius. *ad d. §. Codicillis autem. 2. n. 3. seq.* scilicet, quod per hereditatem directam transteratur familia, quæ Juris Civilis est, ut actu civili tantum, id est, testamento transferri, fideicommissum verò ex jure naturali, & æquitate profluat, ut etiam per Codicillos relinquì possit. Etiam substitutio directa facta pupillo trahitur ad fideicommissariam substitutionem, scævola enim libro decimo nono Digestorum respondit, *si pater filium suum impuberem ex asse scripserit heredem, eique Codicillis substituerit, deinde filius impubes decesserit: licet substitutio inutilis sit, quia Codicillis hereditas neque dari neque adimi potest: tamen benigna interpretatione placet, ut mater, quæ ab intestato pupillo successit, substitutis fideicommisso obligetur dict. L. 76. ad Scutum Trebell.* An autem substitutio verbis directis facta post pubertatem ad fideicommissariam trahenda sit, controversitur, quam controversiam, insuper alias, quæ ad intellectum *dict. L. 76.* pertinent

tinent ex Cathedra decidet & explanabit Nobil.
& Clarissimus Dominus

**CHRISTIANUS GOTTLIEB
HOFFMANN,**

JURIUM CANDIDATUS EXIMIUS.

Patrem habuit Dn. M. *Godofredum Hoffmannum*,
Rectorem per viginti annos Lycei Laubanensis,
per quatuor Gymnasii Zittaviensis; Mater fuit
Martha Güntherinn, ex familiâ Laubæ florentis-
simâ progenerâ, verum hac in tenerrima filii atate
morte ereptâ, vidit curas maternas ex assè devo-
lutas in honoratissimos Fratres atque Affines, quos
beate defuncta mater superstites reliquerat, qui-
que adhuc hodie partim Laubæ, partim Zittaviæ,
partim Lipsiæ optimâ fruuntur fortunâ. Parente
ad secunda vota transeunte altera ei, ut ipse asserit,
divinitus reddita fuit mater in noverca honoratif-
sima Dn. *Christiana Schœnfelderinn*, quæ non so-
lum salutem suam fideliter curavit, verum & sin-
gulari consanguinitatis nexu juncta genti Nese-
nianæ; paravit ei insimul faciliorem aditum ad
patrocinium NESenianum. Prima ergo pieta-
tis

ED
S
LE

tis ac studiorum fundamenta jecit sub manu-
ductione honoratissimi sui patris; nec redice-
re vult singularem operam, quam impenderunt
dilectissimi Collegæ Parentis in utraque schola
Laubæ atque Zittaviæ. Nihil itaque superetat,
quàm in Academia quoque dilectissimi parentis
curam experiri, verum providentissimus DEUS
forti humanæ eum eripiebat An. 1712. d. i. Octob.
neque hoc solum vulnus filio infligebat, verum
etiam honoratissimum avum Dn. *Joachimum*
Güntherum Consulem quondam Resp. Lauban.
meritissimum uno eodemque tempore cœlitus
evocabat. Ex utroque ergo latere denuò orpha-
nus, accendebat tamen providentissimum Numen
Patronorum Zittaviensium, in Candidatum no-
strum affectum penitus singularem. Magnificus
enim Senatus Zittaviensis plura in eum confere-
bat beneficia, quàm quæ ex Laribus paternis ex-
pectare poterat; Tanto ergo nixus patrocínio
Academiam Lipsiensem petiit, studiisque se to-
tum mancipavit, cum cæteras curas largissimis
tolleret stipendiis Amplissimus Senatus Zittavi-
ensis; in Incltyti hujus Collegii beneficiis, recen-
sendis se longè imparem profitetur. In Acade-
mia

mia Lipsiensi primum in jure habuit Antecessorem Dn. D. *Joh. Frid. Olearium*, qui non solum solidissima manu ductione ipsi semper præstò fuit, verum & privatis consiliis studiorum suorum cursum direxit. Nec minores debet grates Domino *Gottlieb Gerh. Titio* Jcto Celeberrimo, cujus mortem præmaturam singulariter deplorat. Deinde Praxi se dedit præeunte Dn. *Siegmund Gottlieb Hilligero*, quem ob studium & indefessum laborem, in se & multos alios collatum laudat. Insuper tentavit specimina disputatoria ad Magnifici Dn. *Luderi Menckenii* Gymnasium polemicum, eoque Præside dissertationem defendit de Usu practico Arboris consanguinitatis & Affinitatis in universo jure. Audivit porrò Dn. Doct. *Franckensteinium* de Jure Publico differentem, Dn. D. *Kemmerichium* de Jurispr. Universali, atque intra privatos parietes collegia disputatoria sæpius habuit sub moderamine Dn. *L. Olearii*. Nunc ubi ad Praxin animum penitus applicare constituit, noluit posthabito ordine, arduum hoc suscipere munus, verum eum in finem solenni dissertatione legitimationis actum suscipiet; eo igitur dissertationis suæ argumentum direxit, ut
 vel

vel ex eo quisque possit intelligere, quis futurae
suae vitae scopus sit. Ut autem de acquisita eru-
ditione magis constaret, publicam acquisitae eru-
ditionis testimonium merito desiderat, proinde
desiderium suum Facultati nostrae aperuit, & ad
examen vigorosum admitti decenter petiit. Lau-
dabili desiderio annuit Inclyta Facultas, ipsique
secundum statutorum tenorem textus ex utro-
que jure elaborandos transmisit, quos tam per-
spicue ac solide exposuit, ac quaestiones propo-
sitas doctè adeò resolvit, ut unanimi consensu
supremis Jurium Honoribus dignissimus Judica-
tus sit. Proinde Lectionem Cursoriam ad *dic.*
L. scævola 76. ff. ad SCtum Trebell. eaque fi-
nitâ Disputationem Inauguralem cras horis con-
suetis habebit. Quibus actibus solennibus, ut
Domini Proceres & Cives Academici frequen-
tes interesse veluit, decenter invitantur. Publi-
catum sub Sigillo Facultatis Juridicæ 23. Februar.
Anno 1716.

(L.S.)

ULB Halle
001 972 26X 3

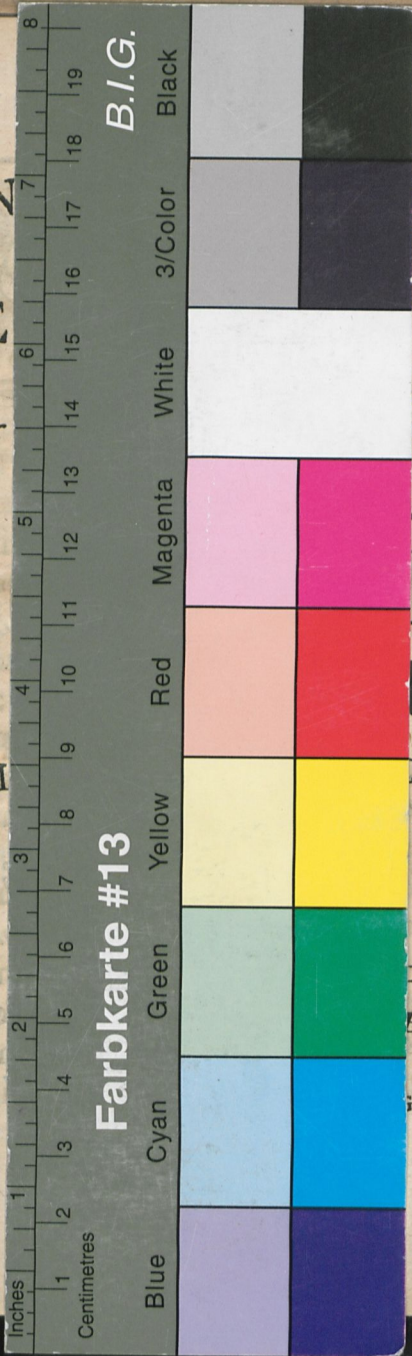

s. b.

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

26

124

FORDIENSIS
TOR
RIDICÆ
IS,
NES
PUS
U.D.

IPIS ELECTORIS
SILIARIUS
S.

GROSCHII,
R.

ED
S.
IE